

§ 54.

Nærværende Bestemmelse tillægger ligesom den paafølgende Bestemmelse i § 55 under visse Omstændigheder Kommissionærens uberettigede Dispositioner over Kommissionsgods en bindende Virkning for Kommittenten, saa at der til Fordel for den godtroende Tredjemand, der har handlet med Kommissionæren, indtræder en saakaldet ekstinktiv Godtroenhedserhvervelse. Dispositionen maa angaa Gods, som Kommissionæren har i sin Besiddelse, idet det af Kommittenten er overgivet ham til Salg, eller idet han har købt det som Indkøbskommissionær. Det er for gældende dansk Rets Vedkommende omtvistet, hvorvidt ekstinktiv Erhvervelse for Tredjemand i dette Forhold maa anerkendes. Det antages af mange, at vor Rets udstrakte Vindikationsregler maa udelukke ekstinktiv Erhvervelse her. Imidlertid er det dog for Salgskommissionærens Vedkommende i Theorien ret almindeligt antaget, at ekstinktiv Erhvervelse maa indtræde i Henhold til hans Dispositioner, og i alt Fald en enkelt Retsafgørelse har sluttet sig til denne Opfattelse. Hvad der særligt taler for at anerkende ekstinktiv Erhvervelse i Henhold til Kommissionærens Dispositioner, er den Omstændighed, at Kommittenten selv har givet ham Skinnet af at være dispositionsberettiget ved at lade ham optræde i eget Navn. Mere og mere synes det ogsaa at erkendes, at vore udstrakte Vindikationsregler trænge til Begrænsninger, og ved at anerkende den heromhandlede ekstinktive Erhvervelse opnaas Overensstemmelse med europæisk Ret. Man har herefter ment at burde anerkende ekstinktiv Erhvervelse til Fordel for Tredjemand paa Grundlag af Dispositioner saavel fra Salgskommissionærens som fra Indkøbskommissionærens Side.

Det er, som bemærket, en Forudsætning for Reglen i § 54, at Kommissionæren har det Gods, som han raader over, i sin Besiddelse. Derved er der givet ham Udseende af at have Beføjelse til at raade over det. Er Godset i Kommittentens Besiddelse, kan denne i Overensstemmelse

med § 15 afvise Kommissionærens ubeføjede Dispositioner over det som sig uvedkommende og nægte at afgive Godset. Har Kommissionæren Konnossement paa Godset, komme de almindelige Regler om Erhvervelse ved Konnossement til Anvendelse paa hans Dispositioner over Konnossementet. Er Kommissionsgodset, som Kommissionæren uberettiget raader over, et negotiabelt Værdipapir, suppleres Reglen i § 54 af de for saadanne Papirer gældende særlige Regler.

At vedkommende Tredjemand i Kraft af Kommissionærens Disposition skal være kommen i Besiddelse af Godset, kræver § 54 ikke. Bestemmelserne omfatte ogsaa det Tilfælde, at Kommissionæren blot har indgaaet en Afhændelseskontrakt med Tredjemand; dette er udtrykt ved, at man har benyttet Udtrykket „Ret til Godset“ i Stedet for „Ret over Godset“.

Bestemmelserne i § 54 virke kun til Fordel for den Tredjemand, som ved Erhvervelsen er i god Tro. Det vil ses, at denne Betingelse er udtrykt paa forskellig Maade i Paragrafens 1ste og 2det Stykke. I 1ste Stykke, som omhandler Salgskommissionærens Salg af Kommissionsgodset, er det forlangt, at Tredjemand ved Aftalens Indgaaelse hverken vidste eller burde vide, at Kommissionæren ved Salget væsentligt tilsidesatte Kommittentens Interesser eller handlede svigagtigt overfor Kommittenten, medens det i 2det Stykke kun siges, at Tredjemand skal være i god Tro ved Erhvervelsen. I det i Paragrafens 1ste Stykke omhandlede Tilfælde vil Tredjemand som Regel være i god Tro. Det normale Øjemed med, at Gods er overgivet til Salgskommissionæren, er jo netop, at det skal sælges; Tredjemand vil som Regel ikke kunne ane Uraad, selv om han ogsaa maatte vide Besked med, at Kommissionæren handler for en andens Regning. Og Kommittenten kan jo ikke afvise Kommissionærens ubeføjede Raaden over Godset, medmindre hans Interesser ere væsentligt tilsidesatte ved denne, eller Kommissionæren har handlet svigagtigt (§ 15). Det kan følgelig ikke være tilstrækkeligt til